

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Ny Østensgård skole

1971-72

AFSLUTNINGSFESTEN

Vi glæder os til samværet med udgående elever, forældre og øvrige interesserede ved afslutningsfesten

torsdag den 15. juni kl. 19.30

i pigernes gymnastiksal

PROGRAM :

Velkomst

Korsang

Tale

Kunstnerisk underholdning

Uddeling af beviser

Fællessang

Varighed: ca. 1 time

Ved skoleårets afslutning

Ved skoleårets afslutning bringer vi til alle hjem, der er knyttet til Ny Østensgård Skole, en hilsen og tak for året, der er gået, samt gode ønsker for sommeren.

Den forløbne tid har for skolens vedkommende været præget af debatten om det såkaldte »NOTAT«, læseplansudvalgets oplæg, som kom i stand inden for rammerne af 9-punktsprogrammet fra 1969.

»Notat'et«

Som bekendt kan den skoleordning, som »NOTAT«et angiver rammerne for, ikke ventes bragt til verden før 1974 – indtil da har vi altså skoleforløbet som hidtil. Men dele af 9-punktsprogrammet er taget ud og bragt til forhandling i folketinget med sigte mod gennemførelse allerede denne sommer. Derfor må vi for vore elever i de nuværende 7. klasser forudse forlænget skolegang til og med 9. kl.

Vi forsøgte at bidrage til orientering om de meget komplicerede forhold i forbindelse med udformningen af en ny skole ved at indbyde viceskoleledertør Ingolf Haubirk til et møde i november måned, hvor han for mange forældre, lærere og elever fortalte om arbejdet i læseplansudvalget.

Selv et sådant arrangement, hvor en meget kompetent og indflydelsesrig embedsmand er til stede, kan for de fleste ikke mere end lige nå at vække en spirende forståelse for problemerne. Men der er nok alligevel et formål i at sætte overvejelser i gang og derved tilskynde til, at så mange som muligt følger debatten i presse, radio og tv.

Et godt år

– med forældrene

Lovgivning og cirkulærer har således ikke ændret skoleårets forløb i forhold til tidligere, og vi føler, at vi stort set har gode måneder at se tilbage på. Den fornyelse, vi fik i periodeklassen, redegøres der for andetsteds, og som det deraf fremgår, er indtryk og erfaringer gunstige.

Vi har foruden ved nævnte møde med Ingolf Haubirk set mange besøgende ved konsultationsaftenen d. 15. marts, hvor vi holdt åbent hus og glædede os over den store interesse for, hvad der var sat i stand til orientering og underholdning for forældrene.

Ligeledes har en strøm af mødre og fædre gæstet skolen i vinterens løb ved de mange klasseforældremøder. Det er nok en mere vidtgående redegørelse værd, hvilken form for forældresamarbejde man kan betjene sig af og med hvilke formål for øje. Lad det være nok på dette sted at konstatere, at aldrig før har så mange forældresamtaler fundet husly på lærerværelse og i klasselokaler.

Vi takker for den interesse, der herved på forskellige måde er vist vore bestræbelser for at holde kontakt med hjemmene, såvel som for venlighed og velvilje, hvor den har ytret sig. En særlig tak fortjener de forældre, der i sidste fase af legepladsprojektet har meldt sig til – sammen med elever og lærere – at være med til at arrangere et nyt frikvartersområde for vore yngste elever.

Med dette arbejde kan skolenævnet se afslutningen på en lang og til tider besværlig forhandlingsvej, fra man ved et møde i foråret 1970 samledes om en indsats for at udbygge og udbedre forholdene for eleverne på forskellige måder. Vi glæder os over at se et resultat af nævnets udholdenhed, som stærkt er støttet af lærere og forældre, og takker for dette såvel som for arrangementet d. 8. februar, hvor skolenævnet stod for bankospillet, der gav et pænt overskud til elevfonden.

– med eleverne

Vi har stadig et elevråd på skolen. Det har i årets løb prøvet sig lidt frem for at finde en arbejdsform, der er egnet for rådets vilkår og virksomhed. Erfaringerne med kollektiv ledelse var ikke alt for gode, og en formand er valgt for at samle trådene. Det står stadig hen som et åbent spørgsmål, om elevrådets status er »reel indflydelse« eller »skueret«. Det er afhængigt af politiske beslutninger, som vi på skolen ingen indflydelse har på. Vi mødes gerne med elevrådet eller dets repræsentanter, men kan under foreliggende omstændigheder godt se, at der kun levnes eleverne en beskedent plads i afgørende spørgsmål om forholdene på skolen.

Vi forstår således godt, at en stor del af eleverne forholder sig ret passive, når man søger at opmuntre til medvirken for elevdemokratiets blomstring, men påskønner på den anden side, at andre viser interesse og aktivt søger at medvirke til, at skolen udvikler sig under elevernes indflydelse.

Det skal ikke underkendes, at ansvarsfølelse er underkastet de bedste udviklingsvilkår med sidstnævnte indstilling, og at den alene derfor må anerkendes af skolen.

Velkommen på skolen

Med disse retrospektive betragtninger håber vi at have strejft en række forhold, som alle med tilknytning til Ny Østensgård Skole har interesse af.

Vi håber, De ved Deres private tilbageblik ligeledes har mange plusser, når det gælder »regnskabet« med Deres barns skole. Er der flere minusser end godt og rimeligt, tror vi, der er mulighed for at råde bod herpå, hvis De ved lejlighed kommer hen, for at vi kan tale om tingene.

Vort ønske er i hvert fald, at De stadig må føle Dem velkomne, når De henvender Dem angående Deres barns skolegang.

Kai Andersen

KALENDER

Fremlæggesdag tirsdag d. 13. juni – eleverne har fri.

Besøgsdagene bliver onsdag d. 14. og torsdag d. 15. juni. Program over disse dage vil blive uddelt til eleverne.

Udstilling af eleverbejder i faglokalerne er åben på *besøgsdagene* i undervisningstiden.

Afslutningsfesten for udgående elever finder sted torsdag d. 15. juni kl. 19.30 i pigernes gymnastiksal.

Omflytningsdag er fredag d. 16. juni; der udsendes særligt program.

Sommerferien begynder lørdag d. 17. juni.

Første skoledag er mandag d. 7. august.

De nye 1. klasser begynder dog først mandag d. 14. august kl. 9. Meddelelse om dette udsendes til alle nye elever.

Goddag og farvel og tak for det!

Indledningsvis skal der på dette sted bringes en hilsen og en tak til to kolleger, der forlod skolen ved afslutningen af skoleåret 1970-71.

Vakancelærer Karen Overgaard Petersen havde søgt og fået afsked på grund af alder, og overlærer Lissie Thording rejste, efter at hun med sin familie havde fået lejlighed og stilling i Odense. Mange elever vil i denne anledning sende venlige tanker til disse lærere, der i mange år var med til at sætte præg på skolen, specielt de faglokaler, hvor de virkede med hver sin særlige interesse og store dygtighed. Også blandt kollegerne var de afholdt og respekterede, og vi ønsker dem mange gode år hver på sit sted.

Allerede ved skoleårets begyndelse – i år 9. august – havde vi passeret en mærkedag på skolen, idet overlærer Poul Prip fejrede 25 års jubilæum 1.8.1971. Som gamle venner af Ny Østengård Skole ved, har Poul Prip været med fra skolens begyndelse og i tidens løb på mange måder viet skolen sin store dygtighed og utrættelige flid. Vi glæder os over, at lyst til arbejdet og godt helbred er i behold, så vi kan se frem til endnu mange års værdifuld indsats fra hr. Prips side.

I årets løb har såvel skolens inspektør som en af viceinspektørerne ligeledes passeret 25 års jubilæet. Kai Andersen havde jubilæum d. 1. september 1971 og Ellen Christoffersen d. 1. april 1972. Begge jubilarer har kunnet glæde sig over – efter en årrække ved andre københavnske skoler – at være kommet til Ny Østengård, hvor dagligt samvær og samarbejde har formet sig på bedste måde.

Ny i lærerkredsen har været Lene Nerup og Waldo Nielsen. Begge er begyndt arbejdet i 1. klasserne, hvortil kommer un-

dervisning i større klasser i engelsk og for fru Nerups vedkommende timer i skolekøkkenet. Vi har glædet os over bekendtskabet med vore to nye medarbejdere og håber, begge finder sig så godt til rette, at virksomheden hos os fortsat må være præget af engagement og godt humør.

Under vanskelighederne, som mangelen på kvalificeret vikarhjælp bevirker, har det været af stor værdi for os, at en gruppe unge mennesker med særlig interesse for vor skole har stået til rådighed, når vi har haft brug for deres hjælp. Blandt disse vikarer skal fremhæves Flemming Corneliussen, Gitte Rottbøll og Lisbeth Hauche Nielsen. Corneliussen har allerede i år læst faste timer hos os efter foregående års løsere vikarvirksomhed, medens Gitte Rottbøll for andet år har været »stand by« og med erfaringen, som tiden giver, været en god hjælp. Også til Lisbeth Hauche Nielsen bringer vi en tak for god vikarhjælp, som nok afsluttes med dette skoleår, idet hun søger optagelse på fritidspædagogseminariet. For de to andre unge menneskers vedkommende går uddannelsen mod lærereksamen. Flemming Corneliussen er allerede i gang på aftenseminariet, og Gitte Rottbøll venter optagelse efter sommerferien i år. Begge kan de således fortsat hjælpe os i små skemaer med faste timer, og med kendskabet til dem er vi trygge ved, at arbejdet skal blive gjort med omhu og godt humør.

I denne omtale af personalemæssige forandringer og mærkedage skal det også nævnes, at Dan Bruun forlader skolen. Bruun afløste Bent Nielsen, der december 1970 udrævntes til

viceinspektør på Bryggervangen Skole. Alle ved, hvilken tung arv, Dan Bruun derved skulle løfte. Dette skal huskes, når vi ved afskeden med Dan Bruun kan sige oprigtigt tak for hans arbejde her. Såvel lærere som elever har fået både respekt og sympati for en ung lærer, der helhjertet gik ind i samarbejdet med eleverne i vore ældste klasser.

Det skal for fuldstændigheds skyld angående personalet nævnes, at Else Karlshøj med kommende skoleår vender tilbage til skolen efter et års orlov til studier på Danmarks Lærershøjskole, medens vi samtidig må sige farvel til Kirsten Rosenstock, der har søgt og fået studiemuligheder samme sted i perioden 1972–73.

Angående lærermangelen!

Det københavnske skolevæsen er nok ikke så ringe, som rygter undertiden vil gøre det til. Der er da også mange veltjente lærere, der vil anerkende endog meget gode arbejdsvilkår, sammenlignet med det øvrige land.

Men nogen skepsis hersker der alligevel, når unge lærere skal vælge skole. Vi får i hvert fald ikke de ansøgninger, som vi efter forholdsmæssig fordeling kunne tilkomme, og da afgang fra seminarierne er ekstraordinær lille i år, tegner situationen sig særlig kritisk for os i hovedstaden.

De faktiske forhold har nødvendiggjort, at man til de enkelte skoler har måttet sige: »Klar jer selv!« hvorved skal forstås, at fagfordeling og skemalægning må foretages med den forudsætning, at vi ikke kan forvente nye lærere til skolen.

Når man derfor har gjort op, hvor mange timer det bestående lærerkorps kan og vil præstere, må planerne for eleverne lægges derefter. Der er givet helt usædvanlige dispensationer for under disse omstændigheder at få tingene til at passe sammen: Nedskæring af deletimer og eventuelt af timetal for de enkelte klassetrin, dog kun ned til det minimum, som folkeskoleloven foreskriver, eller – for de valgfrie fags vedkommende i 8., 9. og 10. kl. – henvisning til ungdomsskolens undervisning, der som bekendt ligger om aftenen.

Der er – på det tidspunkt, da dette skrives – ikke mulighed for endeligt at overse situationen på Ny Østensgård Skole. Erfaringerne fra tidligere år har belært os om, at personalemæssige forandringer kan dukke op, mens skemalæggeren arbejder, og inden sidste hånd er lagt på værket i juni måned. Men der er udsigt til, at vi vil kunne holde vore hold- og klassedannelser med timetal, som vi plejer at have dem. Der er dog blevet påbudt os en sammenlægning af tre 3. kl. til to 4. kl., efter at elevtallet på dette trin er gået ned til 51.

Der er to årsager til, at jeg finder det væsentligt at nævne disse ting og dermed understrege, hvor nær vi på den enkelte skole er ved arbejdsmæssige problemer af helt uoverskuelig karakter.

For det første siger det noget om, hvor vigtigt det er, at vore lærere befinder sig godt på skolen og ud fra arbejdsglæde og tilfredshed med forholdene indstiller sig på årelang – for manges vedkommende livslang – virksomhed på stedet. Den ro, tryghed og stabilitet, der derved sikres, er så meget mere værdifuld, som den let kan sættes på spil, hvis vore lærere fristes af bolig- og skolemæssigt fordelagtigere tilbud andre steder. Vi må nemlig se den ubehagelige kendsgerning i øjnene, at inden for en overskuelig tid bliver det meget tvivlsomt at skaffe stedfortrædere for dem, der forlader os!

Dette fører lige over i det andet forhold, som det er vigtigt for os at finde en afbalanceret holdning til: vikarproblemet. Vi kan alle græmme os over timer, der spildes, og uregelmæssigheder, der bringer uro i den daglige virksomhed, fordi vi ikke kan stille uddannede og erfarne vikarer for fraværende lærere. Men det er nu engang blevet hverdagen for os!

På skolen har vi søgt at råde bod på de drøjest ulemper ved at knytte en gruppe unge mennesker til os som en fast stab, der i tidens løb har lært forholdene så godt at kende, at de med nogen rutine og i mange tilfælde med hæderligt udbytte kan varetage et skema. Alene den omstændighed, at eleverne har vænnet sig til, at disse unge vikarer færdes på skolen, er fordelagtig og giver almindeligvis mulighed for, at tiden under en lærers fravær går på fornuftig måde.

Vi beder både forældre og elever forstå vore vanskelige vilkår i denne forbindelse og vil gerne tilføje, at skolevæsenet er interesseret i at få forbindelse med mennesker, som med fornødne forudsætninger og interesse for sagen vil stå til rådighed som vikarer, knyttet til en bestemt skole. Netop et sådant »tilhørsforhold« kunne tænkes at kalde reserver frem, som skolen kan være tjent med at gøre brug af. Giver læsningen af dette Dem anledning til spørgsmål, er De velkommen til at henvende Dem på skolens kontor.

Men enten De overvejer dette eller ej, føler jeg, at vi alle i eller uden for skolen kan være med til at afhjælpe en kritisk situation, så den får så begrænsede følgevirkninger som muligt. Lad os erkende, at netop under vanskelige omstændigheder kan forståelse mellem hjem og skole vise sin berettigelse og styrke.

Vi må fra vor side erkende, at vi ikke kan indfri alle berettigede forventninger, men håber til gengæld, at De har tillid til, at vore bestræbelser er alvorlige og velmente.

På dette grundlag kan vi komme langt – og det er nødvendigt, når kræfterne er begrænsede i forhold til opgaverne.

Fra Korsager Skoles årsskrift har vi lånt nedenstående indlæg, fordi det beskriver nogle helt generelle forhold:

Ud af mørket!

Individer med hang til bevidsthedsudvidende oplevelser kan vi på det varmeste anbefale vikartrip, som ovenikøbet, i modsætning til stoffer, ikke kan sættes i forbindelse med en eskapistisk flugt fra et eller andet frustrerende.

At ens person i løbet af en enkelt dag udsættes for et antal af divergerende opfattelser, der spænder lige fra de mest positive til de mest negative, og fremlagt på den mest utilslørede måde, kan være en sådan belastning for ens identitetsopfattelse, at man til sidst kan risikere helt at stå uden en sådan og komme i fare for at fremstå som et blot og bart svingende stemningsbånd.

Men hvad man ikke har, kan man jo lade, som om man har. Man kan nu gå ind i en fase, der er præget af kold taktik og strategi med hensyn til ens ydre adfærd og fremtoning. Vi er i robotens periode.

Frikvartererne vil nu blive brugt til erfaringsudvekslinger, som gerne skulle kunne danne basis for en strategi, inden klokken går i slag. Hvad der for normale mennesker udgør helt bevidste handlingsmønstre, som er blevet stabile og sikre, fordi de er dannet i veldefinerede og strukturerede situationer og derfor er blevet automatiserede, bliver for os udtryk for yderst bevidste overvejelser angående den virkning, de vil have på modstanderen.

Hele handlingsforløbet, fra vi forlader lærerværelset, til vi en time senere udmærkede falder ned i en stol sammesteds, kræver bevidst planlægning og nøje registrering af de effekter, som disse handlinger fremkalder undervejs.

Vi ved, at en time kan blive et inferno af ubeskrivelig karakter, hvis vi kommer forkert ind i en klasse, f.eks. med en lidt for krum ryg, med angst i blikket, eller hvis ens allerførste ord til klassen er forkert valgt.

Vores personlighed kan vi ikke spille på, thi en sådan har en vikar pr. definition ikke. Blik, stemmeføring, gester, betoning, kropsholdning, gangart, påklædning osv. osv. bliver for os helt afgørende kommunikationsmidler.

At vikarer kan påstå, at man ikke oplever en mere intens træthed ved at kravle over Alperne end efter en dags vikariat, skyldes helt sikkert, at ens bevidsthed efter en sådan dag faktisk er udtømt og søvnen uundgåelig.

Disse forhold ville i længden være for umenneskelige og uudholdelige, hvis de fortsatte uforandret, men på dette tidspunkt i vikartrippet falder afgørelsen af, om det skal blive et godt eller dårligt trip.

Mystikere og folk, der har været i psykedeliske tilstande, taler ofte om noget hinsides, en højere realitet. At nå dette hinsides-

liggende, afgøres for vort vedkommende af, om de ovennævnte bevidste anvendelser af ellers ubevidste kommunikationsmidler lykkes.

At lykkes vil sige, at de resulterer i stabile og forudsigelige reaktioner fra vore modstandere på en sådan måde, at disse gradvis undergår en transformation fra at være fjender til at blive venner, samtidig med at der finder en personlighedsændring sted hos en selv, som beskriver en overgang fra at opfatte sig selv som noget splittet usammenhængende, der blot vikarierer for et eller andet, til opnåelsen af et fast personlighedsimage, der kan indgå i veldefinerede sociale sammenhænge på en entydig måde.

Dette er vikarens Nirvana. – En nødvendig betingelse for at nå denne tilstand er, at man får tilstrækkelig tid til at gennemløbe processens forskellige stadier fra kaos til kosmos. Nu kan undervisningen så småt tage sin begyndelse.

Der er nogle, der påstår, at vikarer får for meget i løn. Det er rigtigt; thi hvis vi når vikarens Nirvana, er dette rigtig løn i sig selv, og hvis vi ikke gør det, får vi senere ikke noget at bruge pengene til. Statshospitalet giver cigaretterne gratis.

Vikaren

Elevrådet 1971–72

Elevrådet består af:

Formand Ditte Petersen, 9v

Næstformand Helle Nygaard, 5x

Samt to repræsentanter fra hver af de repræsenterede klasser.

I elevrådet er følgende ikke repræsenteret:

1. og 2. klassetrin.

Af de klasser der burde være repræsenteret er 3x, II real, III real V, og 10u, på grund af sløvhed og uacceptable undskyldninger, ikke tilstede.

Udarbejdelse af vedtægter er desværre ikke blevet færdigarbejdet, men vi arbejder videre med problemerne.

Der sidder to repræsentanter i skolenævnet.

Da der på et elevrådsmøde blev stillet forslag om, at alle eleverne skulle have lov til at cykle til skole, tog nogle klasserepræsentanter initiativet til at undersøge, hvor stort behovet er dertil. (Undersøgelsen er ikke afsluttet endnu).

I øvrigt vil undertegnede gerne benytte lejligheden til at takke klasserepræsentanterne og kontaktlæreren, hr. Larsson, for godt samarbejde i det forløbne skoleår. Ud over skoleballet har arbejdet i elevrådet vel hidtil ikke givet store og synlige resultater. Men vi befinder os stadig i en »indkøringsperiode«, hvor det væsentlige arbejde går ud på at nå frem til arbejdsformer, som fremover vil vise sig brugbare. Jeg synes, vi er godt igang.

Elevrådets rådighedssum er: 600,- kr. pr. finansår.

Elevrådets formand, Ditte Petersen

Ny Østensgård Skoles Pigekor

For 10 år siden – i 1962 – tog det frivillige korarbejde på skolen så fast form, at vi tager det som baggrund for i år at fejre et beskedent 10-års korjubilæum. Fortsætterne efter første sæson dannede det »lille« kor, mens de mange nybegyndere dannede det »store« kor. »Lille-kor« markerede sig efterhånden som skolens kor eller – udadtil – som Ny Østensgård skoles pigekor.

»Hjemme« har koret gennem årene med skiftende medlemmer medvirket ved mange forskellige lejligheder: inspektørindsættelser, årsafslutninger, julekomsammen, forårskoncert etc.

»Ude« har pigekoret – med fint resultat – deltaget i radioens sangerdyster, har på opfordring deltaget i skolekoncert i Odd-Fellow palæet, sunget til julefest for Københavns Lærerforening, skabt julehygge for gamle og syge på hospital og plejehjem; sidst – i marts i år – har pigekoret sunget danske sange for 50 svenske lærere på hotel »Hamlet« i Helsingør.

For nogle år siden fik koret syet nogle meget smukke nederdele, som med skiftende bluser har udgjort korets dragt.

Anskaffelse og forandring af nederdele til skiftende kormedlemmer har naturligvis kostet – og koster penge.

Der har derfor gerne været bedt om et entrebælt til julekoncert og forårskoncert. Fra forældreside har vi kun mødt forståelse herfor – som vi i det hele taget hos forældre kan glæde os over

forståelsen for værdien af det musikalske engagement, der ligger i et krævende korarbejde.

Man kunne naturligvis spørge, om en fælles dragt i det hele taget er nødvendig.

Hertil må svares: Når langt de fleste kor fremtræder i en fælles påklædning, skyldes det ikke forfængelighed eller ønske om »ensretning«. Det er en *almindelig erfaring*, at børn synger *friere* og dermed bedre, når de ved sig fri for »individuel tøjkritik«!

Efter en mindre afmatning er der nu igen voksende interesse for den svære kunst at synge i kor.

Desværre hviler interessen ofte på falsk grundlag: den tekniske musik, med dens trickindspilninger af flerstemmig sang (beat/folkesang), giver en falsk forestilling om, hvor let det er.

De sanginteresserede erfarer, at en rimelig kvalitet af korsang først kommer efter koncentreret, tålmodigt prøvearbejde.

Her kommer 5-dages ugen ind i billedet. Intet er så følsomt over for træthed som stemmen og sangglæden, og trætheden efter en lang skoledag kan nok udfordre den enkeltes pligtfølelse over for det *helt nødvendige fællesskab* i koret.

Som nævnt vil vi gerne ved forårskoncerten i år markere de 10 års korarbejde; bl.a. ved at tidligere kormedlemmer indbydes til at medvirke.

Opfordring til deltagelse vil dels udgå pr. brev, dels blive meddelt i Valby bladet.

Ønske om medvirken kan meddeles til undertegnede (98 37 51).

Til slut lidt fremtid. Skulle der blandt forældre findes nogle instrumentalister, der i givet fald ville koncertere sammen med koret, ville det være dejligt. Det ville give mulighed for at udvide korets repertoire. Interesserede kan henvende sig til undertegnede på førnævnte telefonnummer.

Poul Milberg Petersen

Ildrætsliv på Ny Østensgård 1971/72 Drenge

I de københavnske skolars idrætsdag i Valby Idrætspark deltog 74 drenge. I fodbold klarede vi os flot, idet vi gik til tops både på 6. og 7. klassetrin ved 6uv og 7x – diplom og faneplader til skolen.

Ved det store svømmestævne i Østerbro Svømmehal deltog vi med 3 drengehold. 7uv kvalificerede sig til finalen, hvor de blev nr. 2.

Ib Pritzlau, 8u, kvalificerede sig til Nordisk Stævne i Helsingfors. Han var ifølge fodbolddommeren Leo Helge en af de bedste på fodboldholdet.

Drengene havde i efteråret frivillig idræt lørdag formiddag. Her blev der bl.a. arrangeret flere klassekampe i fodbold, hvilket måske bidrog til den smukke placering ved Idrætsdagen.

Vi deltog som vanlig i Ekstrabladets store fodboldturnering. Efter en flot start med 2 store sejre måtte vi kapitulere for et af favoritholdene.

Der har været frivillig svømning hele året til 1. 5. 72. Nye svømmere er kommet til, og flere har taget svømmemærker. Jørgen Abel har hele året haft en ugentlig time med drenge tilmeldt fra 8uv. De stiller et stærkt hold til svømmeidrætsdagen.

I vinterhalvåret har der været frivillig redskabsgymnastik lørdag formiddag. Ved forældreaftenen på skolen onsdag 15. 3. 72 blev der givet gymnastikopvisning af et hold piger og et hold drenge.

Olav C. Feyling

Om skolepsykologens arbejde

Skolepsykologens arbejde udføres dels på de 3–4 skoler, som hans distrikt omfatter, dels på Skolepsykologisk Kontor på Krausesvej på Østerbro.

Elever, som er blevet indstillede til skolepsykolog enten efter hjemmets ønske derom eller efter skolens ønske, bliver under skolepsykologens besøg på skolen hentet i klassen. Der tages altid intelligensprøver og skolestandpunktsprøver, og der konfereres med elevens lærere. Forældrene indbydes til en drøftelse, som er en meget væsentlig del af den undersøgelse, som kan give et billede af elevens situation og baggrunden for vanskelighederne. På grundlag af dette helhedsbillede afgiver skolepsykologen sin afsluttende erklæring til hjem og skole med rådgivning om de foranstaltninger, som man indenfor skolevæsenets rammer har mulighed for at benytte.

Når en elev indstilles til skolepsykologisk undersøgelse, giver skolen hjemmet meddelelse derom.

Undertegnedes faste kontortid på Skolepsykologisk Kontor er hver tirsdag kl. 10–15, telefon Tria 4390. På Ny Østengård skole desuden hver torsdag kl. 9–10.

Verner Skjoldbye

Kronborg

Den 18. maj 1971 var 5 u på Kronborg. Det kostede 13 kroner. Klokkeren 9 om morgenen kom en turistbus og hentede os uden for lågen. Det tog cirka en god times tid at køre derop. Da vi kom derop, gik vi ind og så på Kronborg. Vi gik gennem den store riddersal, og der så vi mange gamle, skønne ting. Vi så nogle meget gamle antikke møbler, men vi fik besked om, at vi ikke måtte røre dem. Lidt senere gik vi ned i kassematernerne. Der var meget mørkt og skummelt dernede. Vi så også statuen af

Holger Danske. Der var nogle, der troede, at Holger Danske stod op, når der blev krig. Da vi kom ud fra kassematernerne, kørte vi med turistbussen til Julebæk. Der sad vi og spiste vores mad. Da vi havde spist vores mad, kørte vi til Helsingør, og der købte vi os en is. Bagefter kørte vi hjem, men hele klassen syntes, at det var en god tur.

Hanna Petersen, 5 u

Kold mælk!

»Ah! Det er mælk, det er dejligt – og den er kold!«, sådan lyder det fra eleverne nu, hvor vi får mælken leveret i termokasser.

Vi har i længere tid som led i en forsøgsordning fået mælken leveret på denne måde. Kasserne er store, uhåndterlige og vanskelige at rengøre, men det opvejes rigeligt af elevernes begejstring for den kolde mælk. På de fleste mælkekartoner står trykt, at mælken bør opbevares ved 5 graders varme, men i mange år har vi budt eleverne mælk, som i adskillige timer har stået i stuetemperatur. Den har ikke været sur – men dog lunken – i hvert fald i sommertiden, og det er forståeligt, at mange af eleverne har vægret sig ved at drikke den.

Vi er glade for den nuværende ordning og vil meget gerne beholde den, indtil vi – i en forhåbentlig ikke alt for fjern fremtid – kan få et stort køleskab.

Ester Andersen

På skovtur

en dag var jeg og min klasse i skoven da vi gik ind ad porten og havde gået et godt stykke satte vi os ned og spiste. da vi havde spist gik vi et godt stykke igen igen og så legede vi på nogle træer. så gik vi igen og så så vi pludselig et træ der blev fællet. vi så mange 100 hjortte og så klatrede vi i træer. til sidst gik vi da endelig hjem.

Katja Linnerup Jensen, 2 u

Piger

Test og konditionstræning.

I årsskriftet for 1970–71 blev der gjort rede for det konditionstræningsforsøg, Københavns skolevæsen havde taget initiativet til blandt 1500 piger på 1. r/8. klassetrinnet. Resultatet af forsøget forelå ikke, da ovennævnte blev skrevet, og følgende linjer vil derfor beskæftige sig med dette.

Eleverne blev delt i to grupper: en kontrolgruppe og en træningsgruppe. Nogle trænede 2 gange, andre 3 gange, om ugen. Træningen fandt sted ud over elevernes normale 2 ugentlige gymnastiktimer, og træningsprogrammet gik ud på at bringe elevernes puls op på 150 slag i minuttet og holde den der i mindst 3 minutter.

Testallene viste, at for kontrolgruppen medførte de 2 ugentlige gymnastiktimer – uden konditionstræning, man måtte i forsøgsperioden ikke konditræne eleverne i deres sædvanlige gymnastiktime – en forbedring for den dårligste trediedel. Et lavt konditionstal giver mulighed for stor stigning, medens omvendt et højt konditionstal er vanskeligt at fastholde.

Den ekstra konditionstræning 2 gange om ugen viste en fremgang for halvdelen af eleverne, medens den gruppe, der trænede 3 gange ugentlig, viste en fremgang for mere end 9/10 af samtlige elever – altså også for de elever, der havde et højt konditionstal som udgangspunkt.

Det betyder altså, at der bør være 3 ugentlige træningsmuligheder for at få konditionstræning med effekt for det størst mulige antal elever. Man kan derfor ikke nok opfordre eleverne til at dyrke en eller anden form for idræt i fritiden. For øvrigt viste det sig, at de elever, der dyrkede atletik og fodbold, havde en bedre kondition end deres kammerater. Årsagen hertil er sandsynligvis det hårde opvarmnings- og specialtræningsprogram, udøverne må

igennem, før de begynder på selve disciplinerne.

I løbet af skoleåret har der været tilbud pigerne frivillig undervisning i svømning, atletik og legemsøvelser med folkedans.

Elever fra den frivillige atletikundervisning har deltaget i folkeskolernes atletikstævne. En enkelt elev – Jette Olafson, 6v – deltog i garageløbet (800 m) – afholdt af Københavns Atletikforbund. Jette blev nr. 3 og vandt medalje.

106 piger deltog i de københavnske skolers idrætsdage fordelt på disciplinerne: stafetløb, langbold, håndbold og svømning. 5ux, der deltog i stafetløb, blev distriktsmestre i denne disciplin – diplom og faneplade til skolen.

Esther Holm-Christensen

Færdselskampagne og cyklistprøve

Da færdslen med cykler og knallerter i skolens umiddelbare nærhed lod en del tilbage at ønske, tog kontaktmanden for færdselsundervisningen ved skolen initiativ til, at der skulle holdes en færdselsuge med afsluttende cyklistprøve.

I slutningen af september gik vore to populære politifærdselsundervisere rundt i *samtlig*e skolens klasser – cyklen var i højsædet på de fleste klassetrin, men i de øverste klasser var del knallerter, som indtog førstepladsen.

I hele den uge denne færdselskampagne fandt sted var skolegården forsynet med plakater fra vort færdselsundervisningslager, samt tegninger om emnet udført af elever på mange klassetrin.

For de nær 100 aspiranter til cyklistprøven blev der holdt specialgennemgang af cyklistprøven og dens rute.

Som kulmination på færdselskampagnen blev cyklistprøven afholdt 15. 10. 71. Det viste sig, at kampagnen havde givet gode resultater, idet ikke mindre end

8 elever kvalificerede sig til »den store cyklistprøve«. Procenttallet for beståede prøver lå langt over gennemsnittet for de øvrige københavnske skoler.

Som kontaktnmand ved færdselsundervisningen er det mit ønske, at dette ikke kun var en engangsforestilling, men at færdselsreglerne bliver overholdt i skolens umiddelbare nærhed – og selvsagt også andre steder.

Olav C. Feyling

Noget om at hjælpes ad

I april 1970 indbød skolen os til en idé-kampagne med det formål at endevende vore muligheder for at udnytte skolen bedst muligt, bl.a. med sigte på at åbne de grønne områder for leg.

Alle deltog med energi og fantasi fra yngste elev til forældre og lærere. De yngstes forslag var forøvrigt ikke de ringeste. Sådan noget virker yderst forfriskende og spændende.

Et samarbejde var åbnet.

Det er herligt at drømme, bygge om, lave nyt, forvandle »det grønne fængsel«, som nogen så hjerteligt betegner skolen.

Det er et arbejde, men måske nok ikke den sværeste del.

Næste skridt var at samordne de mange muligheder, sortere, bearbejde, forhandle, forelægge, kritisere, lave arbejdet om, forelægge igen – og den del var svær, opslidende – især når den bød på skuffelser, som kunne virke urimelige.

En dag forelå omsider resultater i en sådan form, at de kunne fremsendes. De forelå både i en bredt udformet række ønsker om såvel bygningsmæssige som terrænmæssige ændringer og forbedringer og nedfældet i tegninger med tilhørende skriftlige begrundelser. Da var der gået ca. et kvart år, og vi stod ved sommerferien 1970. Politisk

set befandt vi os endnu i medvind for indretning af legepladser. Det gør vi sådan set stadig.

Altså imødeså vi fortrøstningsfuldt skoledirektoratets svar. Det lod ventø på sig. Et helt år gik. I samme tidsrum indledte den borgerlige regering sine drastiske sparebestræbelser.

I maj 1971 modtog skolenævnformanden et venligt, men på næsten alle ønskesedlens punkter henholdende svar. Andre ønsker af ældre dato skulle først opfyldes. Det var en skuffelse; men man bed mærke i, at det *ikke* var et principielt afslag. Desuden noteredes, at et enkelt punkt allerede forlængst var opfyldt: Tilsynsførende med toiletterne, fru Slingerup, betyder meget ved sit dygtige og venligt udførte arbejde. Svaret fra skoledirektoratet mobiliserede imidlertid skolenævn og lærerrepræsentanter, og de henvendte sig direkte til skoleborgmesteren, og minsandten om ikke Børge Schmidt og en anden højtstående embedsmand med egne øjne besigtigede skolens område for at kunne tage en forhandling på rådhuset om sagen.

Skolenævn og lærerråd følte efter dette møde, at nu var der vist sat gang i sagerne igen.

Men – gemt, men ikke glemt – kan man nok sige om sagen. Omkring årsskiftet 71/72 fik vi tilbud om at bruge af vedligeholdelseskontoen til vore legepladsønsker. Tilbuddet blev imidlertid afvist. Vi kan ikke lade vore bygninger forfalde til fordel for legepladser.

Men foråret 1972 fik vi uventet tildelt 8000 kr. og frihed til at bruge dem efter ønske til legepladsareal. Forhandlinger om brugen blev omgående genoptaget. Vi var enige om, at beløbets beskedne størrelse satte klare grænser for vore muligheder. Pengene skulle bruges til en »hjemløs« mindretalsgruppe: 1. og 2. klasserne. De har afgivet deres solfyldte sydgård, for at de store kan spille bold i den. Det er rimeligt, at man giver dem et rart fristed i stedet.

Det viste sig, at forældregruppens værdifulde tilbud om håndværksmæssig og korporlig støtte til planens gennemførelse generøst blev gentaget. En gruppe af store elever skal dannes og være med. Uden denne støtte havde vi fået minimalt udstyr for vore penge, tilmed af ringere kvalitet end nu, hvor tingene bliver »skræddersyet« til stedet.

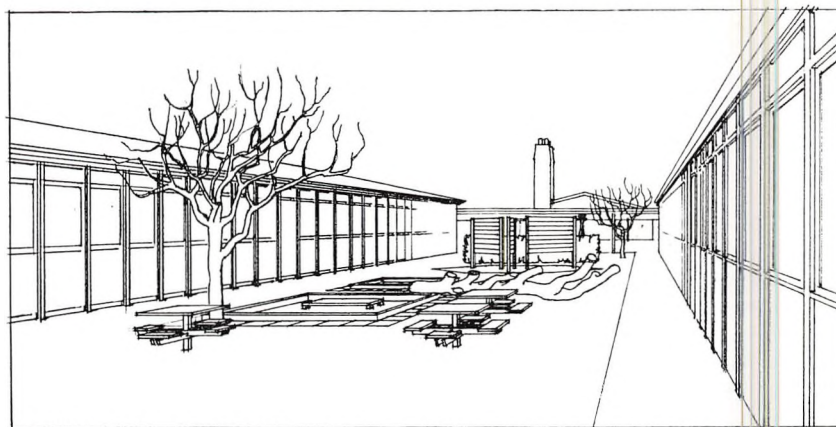
Valget af legepladsens udstyr er sket i et udvalg bestående af elever og lærere. Deres ønskeseddel er, vedlagt planerings- og arbejdsstegninger, overgivet skolenævnet. Virkeliggørelsen kan starte.

Af oversigtsplanen (se illustrationerne) fremgår det, at man tilsigter at holde stilfærdige aktiviteter længst fra de store legepladser – og de livlige og voldsomme lege nær disse. Der er altid forsigtige små mennesker, som skræmmes af voldsom leg og derfor opsøger en stille krog. Små børn behøver dog samtidig hyppigt skiftende aktiviteter; derfor er der lavet plads til at løbe langs pladsens ydersider og mellem alle redskaber. Svingende gynger kan være farlige; derfor hækken mellem dem og boldvæggene.

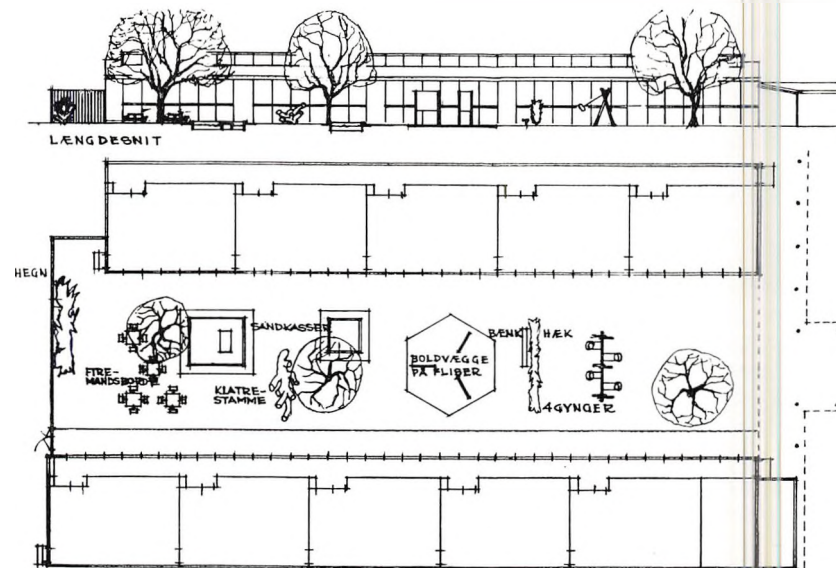
Vi må se i øjnene, at det dejlige, grønne græs bliver slidt af. Skulle det have været bevaret, var hele rådighedssummen gået til bundbehandling, som den gøres på fodboldbaner. Her er gjort et valg. Jeg ved ikke, om man tør håbe på de bevilgende myndigheders støtte til en virkeliggørelse af den drøm, mange nærrede i starten: at åbne de grønne områder i den bevidsthed, at de *ikke* undergik en forandring fra grønne til asfalthårde sorte.

Vi holder af vors skoles åbne, lyse karakter. Miljøet er menneskevenligt – sammenlignet med stenkolosser i den indre by – der er ofret betydelige summer fra en start på vore haveanlæg og deres vedligeholdelse gennem mange år. Der er værdier i sådanne ting, som er værd at bevare.

Bodil Kærn Jørgensen

LEGEPLADS SET MOD ØST.

SMÅBØRNSLEGEPLADS FOR 1.-2.KL.

A guest-teacher's impressions of Østensgaard School

England was covered with snow at the beginning of January. It was bitterly cold here --- specially upstairs in the bedrooms! After a chilly Christmas holiday in London, Copenhagen appeared to be almost warm by comparison, and there was no sign of any snow. So Denmark gave me a warm welcome back. Then school started on January 4th, and I duly made my appearance as a guest-teacher at Østensgaard School --- incidentally the twenty-eight Copenhagen school that I have visited during the past three and a half years. This school lies in Plum Garden, just behind Cherry Garden, and these very names seem to breathe out a warm and fragrant atmosphere. At any rate, I immediately found Østensgaard to be a hospitable and kindly place --- hospitable indeed, with an ever opening door to the teachers' room, to admit strangers like myself and the various student teachers from the Training Colleges. But wait! There was, I seem to remember, one member of the teaching staff who evidently objected very strongly to open doors, for he seemed to spend a considerable amount of his time springing up and violently slamming the offending doors! And who can blame him? Open doors in winter create draughts of uncomfortably cold air. But perhaps his philanthropic efforts did much to preserve the cosy atmosphere of the teachers' room. Cosy it was, for there always seemed to be a multitude of kind ladies and polite gentlemen ready to offer you delicious cups of tea or coffee (you were given the choice!) and eager to attend to your material needs. In addition to these benefits, there was a fascinating exhibition of oil paintings hanging on the walls, rich in colour and stimulating in design, by a member of the staff; and this certainly catered for one's spiritual and cultural needs and was something to delight the eye during the pauses.

There can be very few schools in Copenhagen in which a guest-teacher could find it so easy to get to know and admire the Headmaster and so many of his staff in the brief period of one month. On the contrary, it has happened in schools that shall be nameless (!) that the guestteacher has been obliged to ask someone to point out the Headmaster to him on the last day of the month, so that the guest can introduce himself to his host in order to say good-bye!

The school buildings are of cosy looking wood instead of the more usual icy cold cement and brick-work. Thus wooden construction does very much to deaden the customary noises of a big school in action. Moreover, one could hear oneself speak

in the teachers' room at lunch time, and the relative calm and stillness there appeared to make it easy at times for certain male members of the staff to "sleep the sleep of the just" on the sofa by the window, quite as peacefully and soundly as the senior members of a London club dozing in their leather armchairs! It was not so easy however to sleep in class (anyway, not for the teachers!): one of the junior classes, for example, seemed to think it necessary to organise a kind of rowdy political meeting during the midday period on Mondays, and the unfortunate guest-teacher in the adjoining classroom had the experience of being obliged to listen to the noisy declarations of a future Prime Minister (!) who happened to be sitting up against the communicating door --- in the back row, evidently!

It was gratifying also to learn that so many pupils of this school, past and present, knew something about our English way of life from the holiday experiences they had had at Billingshurst in the heart of southern rural England. I say 'experiences', since it seems that, among other strange things, they were subjected to some of the more doubtful products of English cooking, such as "bacon and black sponges" for breakfast --- as one pupil with a growing literary style expressed it! I imagine that the 'sponges' were probably nothing more poisonous than the black variety of English mushroom, considered to be a delicacy with us.

I was happy as a guest-teacher and I believe that my fellow teachers of English there understood me and my methods. It happens not infrequently that I am accused of merely "entertaining the children instead of teaching them, but I must insist that my form of 'entertainment' involves hours of preparatory work, and that my object is to teach my language as a very living language, to help the children to enjoy speaking it naturally, in plausible situations, and not to use it simply as an exercise in translation. Besides, did not Bernard Shaw, surely one of the greatest adult educators of this century, say that because people would not listen to his words of wisdom, he has obliged to turn to the theatre and to make them laugh loudly at his comedies, so that while their mouths were wide open, he could slip the valuable doses of philosophical medicine down their throats, almost without their knowing it! As Voltaire once said: "A doctor's first duty is to keep the patient amused, while Nature cures the disease!" Ej blot til lyst!

I sincerely hope that I was able to do just a little to help my colleagues and --- dare I suggest it? --- provide just a little inspiration, relaxation and encouragement for them in this extremely difficult and exacting task of teaching a foreign language. For my own part, I have only thanks and feelings of gratitude to offer to the school, the staff and the Headmaster.

P. Drummond Thompson

Il real u's Englandstur i september 1971

Rejsen over gik nemt og smertefrit – ingen var søsyge. Man følte sig lidt beklemt ved situationen, da man skulle møde sit værtspar; men det gik over efter en halv times forløb, da man havde fundet sig til rette.

Vi ankom en lørdag, og om mandagen var vi meget spændt på, hvad madpakkerne indeholdt, så det første, vi gjorde, da vi

kom op i bussen, var at kigge i dem, men vi blev slemt skuffede: en havde fem stykker med salatblade, og en anden havde fire stykker med ost og tomat. I nogle af madpakkerne lå en lækker lille linse – men det var bare løgn. De, der satte tænderne i lækkerierne, fik et meget mærkeligt udtryk i ansigtet. De lækre kager indeholdt kød, så vi fraråder andre at sætte tænderne i dem. Bortset fra kødkagerne fik vi ikke større chok. Vi var på nogle gode ture bortset fra »Walk on Downs«, hvor vi vadede 14 kilometer op og ned ad bakker og til sidst endte i en dødsyg by uden slikforretninger. Vi fandt dog en slags cafeteria, men de fik hurtigt udsolgt deres slikforsyning.

Vi var også på tur til Portsmouth, hvor der var gøgl. Nogle tog derfra til Isle of Wight, og det tog kun syv minutter med luftpudebåd. Vi troede selvfølgelig, at vi skulle møde hinanden om aftenen; men der tog vi fejl. Vi boede cirka 10 kilometer fra hinanden, og der var ikke ligefrem overflod af busser.

Om morgenen, da vi skulle med skolebussen, sad alle englænderne og grinede af os, fordi vi havde lange bukser og træsko på. De, der morede sig mest, var nok os, da de fandt ud af, at vi var danskere, og da de sagde: »Danish Bacon!«

Det var en dejlig rejse. Den var så dejlig, at nogle af os tager derover igen til sommer.

Eva og Bente, Il real u

Det romantiske Østrig

Nervøsiteten begyndte, da jeg i lufthavnen stod mellem forældrene. Jeg havde aldrig fløjet før, og da jeg sad i flyet, strammede jeg sikkerhedsbæltet så meget, at jeg dårligt kunne få luft. Men det var ikke så slemt, som jeg havde regnet med, og da vi var kommet i luften, gik min nervøsitet væk, og jeg nød turen. Vi landede i Salzburg, og en bus bragte os til vores lille, men hyggelige hotel.

At få ordnet det med skiene var en meget besværlig affære, og vi rendte fra den ene ende af byen til den anden, men til sidst fik vi da lejet et par ski hver. Vi løb på ski i tre dage; men vi måtte skam lede efter sneen, for der var ikke noget sne i byen, der var 25 graders varme.

Vi var også til noget, østrigerne kaldte tyroleraften, men det bras, vi så, vil jeg ikke kalde underholdning. Om lørdagen var vi i Salzburg, hvor vi f.eks. så Mozarts fødehus, Salzburgs

mindste hus, Salzburgs domkirke og mange andre ting. Da vi havde været i Salzburg i ca. tre timer, kørte vi lidt uden for byen for at besøge en af Østrigs Zoologiske haver. I denne have fik vi os et billigt grin. Der var meget kønt, og dyrene lignede de danske. Jeg stod og kikkede på aberne sammen med nogle andre fra klassen, da en af aberne spyttede på os. Det syntes vi var mægtig sjovt. Vi gik så og kom så lidt efter til tigrene. Vi syntes, den ene af tigrene gik på en mærkelig måde foran os; pludselig blev jeg våd på brillerne, i håret, på tøjet og i hovedet; tigreren havde tisset på mig. Jeg stod som stivnet, og jeg lugtede grusomt. De andre grinede, så tårerne trillede ned ad kinderne på dem.

Men bortset fra, at jeg var lidt uheldig, synes jeg, at turen var alle tiders og værd at gentage en anden gang.

Annette Schmidt 7.u.

Ny Østensgård i de kommende årtier

I vinter stillede inspektøren mig spørgsmålet: »Hvor langt kan vi komme med AV?«

Jeg gumlede nogen tid på det. Der er jo noget tillokkende ved at forsøge sig som spåmand, få lov at stille en langtids-prognose:

Film, lysbilleder og lydband vil blive benyttet hyppigere i undervisningen end nu; men medens det før var læreren, der bestilte materialerne, vil det fremover blive elevernes opgave at skaffe arbejdsstoffet hjem fra skolebiblioteket og den audiovisuelle central. Billederne og lyden overføres til kassettesystemer, så betjeningen ikke volder vanskeligheder, når eleverne skal anvende dem i studierummene eller på det private eller hjemlånte apparatur.

Mørklægning får man kun brug for ved større film- og lysbilledeforestillinger, idet lysstærke forevisningsapparater og lysfølsomme dagslyslærreder overflødiggør afblænding i den daglige undervisning.

Det apparatur, der i dag er standardudstyr i vore faglokaler, vil blive normalt for alle klasselokaler. Tungere og mere kostbart udstyr stationeres i et depot for hver bygning eller etage. TV-kassetter, eller TV på kort eller plader, gør fjernsynet lige

så effektivt som skoleradioen er i dag. Skolens interne TV-anlæg gør det muligt at stille ind på det særlige undervisningsprogram eller på en af de mange udsendelser, der indløber fra udlandet via kabler. Anlægget vil også gøre det let for inspektør, lærere og elevråd at komme i nær kontakt med alle skolens elever, ligesom foto- og filmholdene vil drage nytte af de medfølgende kameraer.

Man vil dog fortsat fotografere på traditionel vis i sort-hvidt eller i farver; men ønsker man ikke at gå i mørkekammeret, benytter man film, der giver færdige aftryk eller lysbilleder på få sekunder. Et godt stykke ude i fremtiden bliver det også muligt at fremkalde småfilm i samme tempo; men til undervisningsbrug vil man sikkert foretrække at bruge den transportable TV-båndoptager med kamera og lydled.

Undervisningen programmeres til specielle maskiner, der især vil gavne elever, der har været syge eller af en eller anden grund er kommet agterud i deres arbejdsplan. Støtteundervisningslærerne vil sørge for, at disse elever kan låne apparatur og programmer med hjem til selvstudium.

Diskussion om skråskrift eller formskrift ebber ud, efterhånden som alle lærere at skrive en skrift, der kan læses af datamaskinerne. Herved kan elevernes opgaveløsninger rettes på få minutter, og den indvundne tid kan lærere og elever i forening bruge til mere interessant arbejde.

Datamaskinerne giver også hurtig information om elevernes standpunkt på et hvilket som helst tidspunkt af året. Det er dog ikke kun forældre og lærere, der udnytter oplysningerne. Eleverne vil til enhver tid kunne se, hvor langt de er nået i den arbejdsplan, de har lagt i fællesskab med deres lærere.

Udadtil vil der også ske forandringer:

Udendørsarealerne ændrer karakter – de bliver børnevenlige – idet der tages hensyn til dem, der ønsker at tage den med ro, og til dem, der gerne vil have plads til boldspil o.l. De overdækkede terrasser giver skygge på solskinsdage, hvor man sikkert vil foretrække at flytte undervisningen ud i fri luft. Infrarød varme vil forøge anvendelsen af denne mulighed.

I elevernes samlingsrum høres de nyeste melodier i stereofonisk eller quadrafonisk gengivelse, medens man henter en svalende drik i sodavandsautomaten – naturligvis mod en passende betaling. For elever, der hellere vil arbejde med undervisningsstoffet i frikvarterer, mellemtimer eller på fridagene: fredag, lørdag og søndag, er der reserveret plads i studierummene.

Alvorlige mænd med arbejdstegninger og målebånd færdes i gården – for en så spændende skole må også følge med i de ydre rammer. Moderne byggeteknik vil sikkert formå at rydde en gammel skole af vejen på et par dage – og bygge en ny og bedre i løbet af en sommerferie eller så.

Hjernespid? Næe, det er bare fremtid!

V. Selmer Sørensen

Den sædvanlige »sang« fra børnetandlægen

Og teksten har det vanlige omkvæd: tandbørstning, mere tandbørstning, men først og fremmest grundig tandbørstning, det vil sige, tænderne skal være helt fri for belægninger efter børstningen. I en snavset mund har tandtrollene Karius og Baktus alt for let spillerum – ikke mindst – når der konstant er godt med søde sager i munden. Trods alle forholdsregler kan huller ikke helt undgås, da også andre faktorer spiller ind; men er et besøg hos tandlægen med få og små huller da ikke langt at foretrække frem for de meget store, langvarige og mere ubehagelige behandlinger? Hvorfor så ikke prøve disse simple råd?

På klinikken kan vi ikke forebygge hullernes opståen på anden måde end at lære eleverne at børste tænderne og minde dem om denne procedure, så ofte det kan lade sig gøre; men det kan let komme til at virke irriterende på eleverne, hvis vi hver gang, vi ses, skal snakke snavsede tænder. Desuden lader vi dem skylle med 0,2 % fluorvand hver 14. dag, hvilket giver en tættere emalje. Den vigtigste indsats for et sundt tandsæt er og vil sikkert altid være hjemmenes opgave.

1. Sund kost – bl. a. noget, der skal tygges for at bevare tændernes kondi.
2. Mindst muligt slik – er det nødvendigt at slikke hver dag lige fra morgenstunden?
3. Grundig tandbørstning *aften* og *morgen*.

Selvom jeg ofte til daglig synes, at eleverne svigter med deres indsats for at få gode tænder – trods alle mine formaninger – har jeg de sidste par år haft den store glæde, at så godt som 100 % af de unge, som holder op med skoletandplejen, tilmelder sig sygekassens fordelagtige tilbud om systematisk tandpleje.

Det er altså alligevel lykkedes at gøre eleverne interesserede i at passe deres tænder, så jeg fortsætter i forhåbning om, at det også vil lykkes at få de yngste elever aktiverede, da egen indsats er så vigtig i de år, hvor man får de blivende tænder; men det kan kun gennemføres ved hjælp af en positiv indstilling i hjemmene til tændernes pleje. Svigter denne, kan jeg ikke forlange, at eleverne skal være interesserede; så for elevernes skyld beder jeg om denne hjælp, og den skulle for øvrigt også *meget* gerne omfatte mælkætænderne.

Inge Thygesen

Tag det roligt!

Hovedlusene er – efter mange år i mørket – pludselig dukket frem igen og volder ved deres tilstedeværelse mange mennesker hovedbrud.

– Derfor:

Obs! Obs!

Hovedlusene er ca. 2–3 mm lange af grålig farve.

De hopper ikke som f.eks. lopper.

De trives bedst ved ca. 30° C. Denne temperatur findes tæt ved hovedbunden. Her sidder de så og hager sig med benene fast til hårene. Foretrukne steder er bag ørerne og i nakken (her er de bedst beskyttet mod geschäftige kamme og børster). Stiger temperaturen, kryber de ud ad hårene. Falder temperaturen f.eks. en frostkold januardag, kryber de tæt ind til hovedbunden. I stedet for en almindelig mund har lusene en slags snabel, som de kan stikke og suge blod og anden nærende væske med fra de allerøverste hudlag. Når de stikker, begynder det straks at klø. Obs! Man kradses sig så (ikke konstant – lusene sidder jo ikke og æder hele tiden).

Obs! I kradsesårene går der meget let betændelse, fordi man normalt har en masse bakterier boende i håret.

Æggene

En »damelus« lever ca. 14 dage og lægger i den tid ca. 200 (to hundrede) æg. Æggene er ca. 1/2 mm lange (kan ses med det blotte øje), – grå og glinsende p.g.a. en klæbrig substans, som binder dem til hårene.

Obs! Luseæg kan let kendes fra skæl. Mens skæl drysser og let kan rystes af, er luseæggene så godt som umulige at fjerne, uden at man knækker håret, de sidder på.

Smitte

Som tidligere sagt hopper lusene ikke fra paryk til paryk. De bliver siddende

og hager sig fast til et hår, ligesom æggene gør (jævnfør ovenfor).

Obs! Personer angrebet af lus klør og kradses sig meget i hovedet, de taber derfor en del hår, og på disse hår sidder enten levende lus eller æg. Disse hår kan man få på sig f.eks. i forretninger, når man prøver hatte o.lign., hvis man låner hårbørster eller kamme, eller hvis man sover i samme seng som en person, der har lus.

Bekæmpelse af hovedlus

På apoteket kan fås et lusemiddel kaldet Klofenotansprit. (Brugsanvisning fås sammen med præparatet).

Obs! Klofenotansprit irriterer øjets slimhinder. Pas derfor på ikke at få det i øjnene.

Skolesundhedsplejersken

Skolens ordensbestemmelser

Til orientering for forældrene anføres herved skolens ordensbestemmelser, som de er vedtaget efter drøftelser i lærerråd, skolenævn og elevråd i december måned 1970:

1. Ingen sammenstimlen på fortovet ud for skolen af hensyn til naboer og forbipasserende.
2. Ingen elever må opholde sig på gange eller i lokaler uden tilladelse i frikvartererne. Dette gælder også kontorgangen.
3. Kun 8.–10. skoleårs elever kan få tilladelse til at forlade skolen på visse af skolen fastsatte tidspunkter, samt til at benytte det grønne område mellem pavillonerne 10 og 11.

4. Det er ikke tilladt at kaste med sne, lave glidebaner eller røre snebunkerne af hensyn til snerydningen.
5. Ønsker en elev af helbredshensyn eller lignende en kortere periode at være fritaget for ophold på legepladsen i frikvarteret, må der medbringes skriftlig anmodning fra forældrene. Sådanne elever henvises til periodeklassen.
6. De udleverede bøger m.m. er skolens ejendom og må behandles varsomt af hensyn til senere brugere. Alle bøger skal være forsynet med omslag, navn og klasse.
7. Enhver beskadigelse af skolens ejendele (herunder også bøger) skal straks meddeles læreren. Evt. erstatning sker efter skolens skøn.
8. Ingen elever må køre på cykel eller knallert til skole uden tilladelse. 8.–10. skoleårs elever har på forhånd denne tilladelse. De anviste pladser *skal* benyttes.
9. Glemte og fundne sager afleveres og afhentes i frikvartererne kl. 10 og 12 i glemmerummet. Penge og værdisager afleveres på kontoret. Ved afhentning i glemmerummet medbringer eleverne *hjemmefra* en seddel, hvorpå elevens navn og klasse, samt den savnede genstand er opført.
10. Ure, smykker og lignende medbringes på eget ansvar.
11. Vær med til at holde din skole ren – brug papirkurvene til affald, såvel inde som ude.
12. *løvrigt er vi alle tjent med, at alle færdes hensynsfuldt på skolen.*

Praktiske oplysninger

Skolens kontor: tlf. 46 11 26

Skoleinspektør Kai Andersen træffes alle skoledage kl. 12–13 eller efter aftale; skolens sekretær er Margit Jensen.

Viceskoleinspektører:

Carl Mortensen og Ellen Christoffersen træffes til tiderne, som er bekendtgjort på tavlerne ved respektive kontorer.

Skolælægen: tlf. 30 31 26

Tage Voss er på lægeværelset mandag kl. 9.30–10 og torsdag kl. 12–12.30. Sundhedsplejerske Bodil Brasch træffes mandag, onsdag og torsdag kl. 8–15.

Børnetandlægen: tlf. Va. 7592

I. Thygesen, træffes alle skoledage kl. 8.30–14.30. Klinikassistent er B. Haucke Nielsen.

Skolepsykologen: tlf. Tr. 4390

Verner Skjoldbye træffes telefonisk tirsdag kl. 10–15 på Skolepsykologisk kontor, Krausesvej 3, Ø., og på Ny Østengård hver torsdag kl. 9–10.

Skolebetjenten: tlf. 30 43 73

Axel Schultze forestår tilsyn og vedligeholdelse af skolens bygninger, inventar m.m. Medhjælper er A. Blåbjerg.

Skolens distrikt:

Blommehaven, Blommestien, Blushøjvej, Bærhaven, Druhaven, Gl. Køgevej fra Folehaven til kommunegrænsen, Grønnehave Allé, Grønttorvet, Harrestrup Allé, Haveforeningen »Gl. Enghave«, Stakledet, Urtehaven fra 51 og 24, Vinhaven 1–53, Østergårds Allé.

Til dette kan føjes, at Kirsebærhavens Skole og Ny Østengård Skole indskrivningsmæssigt danner én pulje, således at en fordeling af nyindmeldte elever kan afpasses efter de to skolers lokale forhold.

Indskrivning af elever:

Børn, der er født i 1965, begynder skolegangen i 1. klasse efter sommerferien. Der kan gives tilladelse til, at skolegangen udsættes til 1973. Ansøgning herom sendes snarest til skolekommissionen, i Københavns kommune til skoledirektionen, gennem den skole, som barnet hører til.

Børn, der er født i 1966, kan begynde skolegangen i 1. klasse efter sommerferien i år, hvis de er tilstrækkeligt udviklet til at følge undervisningen. Det er skolemyndighederne, der tager stilling til, om et barn kan optages. Ansøgning herom sendes snarest til skolekommissionen, i Københavns kommune til skoledirektionen, gennem den skole, som barnet hører til. Er barnet født i januar 1966, har det ret til at begynde skolegangen i 1. klasse efter sommerferien, hvis forældrene har udtrykt ønske herom i forbindelse med rettidig indskrivning.

Adresseforandringer:

bedes omgående meddelt skolen ved skriftlig henvendelse gennem barnets klasselærer. Medfører en adresseændring skoleflytning, giver kontoret den nye skole besked.

Forsømmelser:

der ikke skyldes sygdom, må kun finde sted, når tilladelse er indhentet gennem klasselæreren senest dagen før. I sygdomstilfælde beder vi om at få besked hurtigst muligt. I tilfælde af langvarige eller hyppige sygdomstilfælde kræves lægeattest.

Konfirmationsforberedelse:

placeres bedst i 7. kl., idet eleverne kan gives fri mandag og torsdag kl. 13. Falder konfirmationsforberedelsen uden for dette klassetrin, må præstegang finde sted uden for skoletiden.

Glemte sager:

opbevares i glemmerummet, hvortil der er adgang i frikvartererne kl. 10 og 12. Ure, fyldepenne og andre værdigenstande er i kv. viceinspektørs behold. Hvad der ikke afhentes, afleveres til politiet. Skolen indskærper varsomhed med hensyn til ting af større værdi, medbragt herhenne – tøm egne lommer, at ikke andre kan gøre det!

Erstatning for bortkomne ting:

ydes almindeligvis af familieforsikring. Kun hvis en sådan ikke haves, søger skolen at dække evt. tab. Hvad angår ødelæggelser på skolen, kan erstatningsansvar gøres gældende over for elever, der forårsager disse.

Tandlægeordningen:

bevirker, at elever i 1.–9. kl. trin behandles på skolen. Ældre elever søger egen tandlæge, men kan få en del af udgifterne refunderet. A-medlemmer møder med regningen på skolens kontor, B-medlemmer må først på sygekassens kontor. Eleverne skal ved udbetaling aflevere fuldmagt fra hjemmet.

Ungdommens uddannelsesfond:

kan bevilge midler til elever, der går i skole efter 7. skoleår. Skriftlig meddelelse tilsendes hjemmene i løbet af efteråret; stipendierne udbetales efter nytår. Beløb fra 800 kr. til 3600 kr. uddeltes til 12 elever ved skolen i det forløbne år.

Statens Uddannelsesstøtte varetager på tilsvarende måde stipendiefordelingen til elever i 10. kl. og III real.

Uddeling af gratis mælk:

finder sted hele året; i månederne november til april gives endvidere en combinationspille daglig. Der er yderligere mulighed for gratis skolefrokost i vintermånederne, hvis et barns ernæ-

ringstilstand gør det ønskeligt. Leder af skolens bespising og mælkeuddeling er Esther Andersen.

Cykel- og knallerttegn:

udleveres af viceinspektør Carl Mortensen til elever, der bor uden for skolens distrikt, når anmodning derom foreligger fra hjemmet. Cyklen skal stilles på den anviste plads og være låst. Skolen har intet ansvar for bortkomne cykler eller cykeldele. Cykler må ikke henstilles i skolens nærhed.

Badning:

finder sted hver 14. dag for elever, hvis hjem ønsker det. Tilmelding sker ved udfyldning af blanketter, som hjemsendes ved skoleårets begyndelse. Badning efter gymnastiktimen er obligatorisk.

Smitsomme sygdomme:

kan give anledning til, at elever må holdes hjemme. Ved mæslinger skal man blive hjemme 10 dage efter sygdommens begyndelse; ved kighoste 4 uger efter hosteanfaldenes begyndelse; ved røde hunde, skoldkopper, rosen, influenza, fåresyge og halsbetændelse må man først møde, når det akutte stadium er overstået; ved tyfus, paratyfus, difteri, skarlagensfeber m. fl. lignende alvorlige sygdomme kræves smittefriehedsattest efter sygdommens optræden i familiens hjem.

Ferie- og svagbørnskolonier:

tilbyder plads for københavnske skoleelever. Pladser fordeles af skolen i samarbejde med kolonikontoret.

»Gabriel Jensens Ferieudflugter«

tager sig i ferietiden af børn, som ikke kommer på landet. Kort til deltagelse i én- og flerdages ture udliveres af klasselærerne.

Matematik fra 1. klasse?

Gennem nogle år har man forsøgt at tage matematiske begreber ind i regneundervisningen i underskolen. Man regner med mængder, elementer, uligheder, sande og falske udsagn o.s.v., så disse begreber ikke er fremmede, når den egentlige matematikundervisning begynder. Dette er dog ikke alene grunden til at indføre matematiske tegn og gerninger; man ønsker også at give et bedre talbegreb og en bedre forståelse af regneoperationerne, der naturligvis ikke er principielt forskellige fra anden regning.

Der er allerede skrevet flere regnebøger, der vil indføre regningen ad nye veje; her på skolen afprøves et system kaldet »Ny Regning«. Som forfattere til systemet, der er fremkommet ved et dansk-norsk samarbejde, og som samtidig gennemprøves i de to lande, står Bente og Karsten Kjølberg samt Jytte Dentrup. For at nå frem til det helt rigtige, prøves regnehæfterne på 10 skoler i Norge og 10 i Danmark, og samtidig får man et materiale, der kan bruges i hele Norden. Endnu er systemet ikke færdigt, men meget tyder på, at man her får et godt, brugbart regnesystem.

Bent Larsen

En tur til Roskilde

Før sommerferien var vi med fru Galle en tur til Roskilde og Hertadalen. I Roskilde skulle vi se vikingeskibene. Først så vi en film om, hvorledes man havde fået dem op fra fjorden. Derefter så vi så skibene. Da vi var færdige med det, kørte vi med to »rugbrød« til Hertadalen.

Der havde vi det vel nok morsomt. Vi lavede en hytte af træstammer og blade, og så legede vi indianere.

Bagefter gik vi en tur hen til en stenaldersby, der ligger i nærheden. Husene var lavet af ler. Taget på dem var af siv. Inde kunne man se, hvordan folkene dengang havde levet. De havde f. eks. dyrene inde i stuen. Jeg ville ikke bryde mig om at bo sådan.

Det var en dejlig tur, og vi var meget trætte, da vi kom hjem.

Gitte Friis-Jensen, 4 u

Periodeklassen i april

Det gik godt. Men det er selvfølgelig vanskeligt, at vurdere omfanget af den hjælp, periodeklassen har ydet. Det er dog vores mening, at klassen har fungeret efter hensigten, og at en klasse af denne art er en værdifuld hjælp for en skole i den nuværende og måske ikke mindst i den kommende skolesituation.

Arbejdet med eleverne i periodeklassen har for en stor dels vedkommende været relevant undervisning. Derudover har en eller anden form for terapi fundet sted. d.v.s., at vi gennem samtaler, leg og samarbejde børnene imellem har søgt at finde en løsning på den enkeltes problem.

Der har i den forløbne del af skoleåret været henvist 84 elever, hvoraf 42 kun har været i klassen én gang. Ved anbringelse i periodeklassen ud over nogle enkelte timer, sendes der meddelelse til hjemmet med en opfordring til forældrene om at komme på skolen til en samtale om deres barns skolesituation. Forbavsende nok er det kun få hjem, der har reageret på denne opfordring til et samarbejde omkring barnet. Vi håber, at det er, fordi periodeklassen ikke er »kørt ind« endnu. Det er vores erfaring, at de bedste resultater er kommet i stand for det barn, hvor hjemmet har ønsket at være med i drøftelserne og dermed i løsningen af problemerne.

Som man kan forstå af foranstående bemærkninger, er periodeklassens første formål at afhjælpe belastende situationer i klassen eller i gården og dermed tage initiativ til en løsning af eventuelle problemer, der kan have været den egentlige årsag til henvisningen. Det er derfor en skuffelse, når så mange stadig betragter periodeklassen som en straf. Det belaster vores arbejde, fordi det fremkalder en negativ holdning og dermed modstand mod alle ihærdige forsøg på at ændre en uholdbar situation. Vi ville ønske, at periodeklassen ville gå ind i skolebilledet på samme naturlige måde som lægeværelset, tandklinikken og skolebiblioteket, hvor man jo også tilbringer perioder af sin skoletid for at blive hjulpet på den ene eller den anden måde.

Foruden at vi har modtaget børn i timerne eller frikvartererne på grund af opståede vanskelige situationer, har vi haft elever, der har besøgt os i deres mellemtimer, er mødt for tidligt, har haft bndt i maven, måske har forstuvet en finger eller bare har villet sludre lidt. De har været med til at afdramatisere periodeklassen en del. For det er ikke dramatik at komme i berøring med periodeklassen. Hvor findes de mennesker – børn eller voksne – der ikke støder ind i problemer, problemer, der ser uløselige ud for den enkelte, eller slet ikke erkendes som problemer? Ofte kommer inspirationen til en løsning fra udenforstående. Det er som en sådan inspirationskilde periodeklassen bør betragtes.

Vi har som lærere her i klassen ikke grund til andet end fortsat optimisme i vort arbejde. Vi håber på endnu større tillid og åbenhed elever, forældre og lærere imellem, så vi i fællesskab kan deltage i arbejdet på skolen og omkring det enkelte barns skolegang, der jo naturligt ligger alle tre parter stærkt på sinde.

Periodeklassens lærere

Beretning fra skolenævnet

Det år, der er gået siden sidste beretning fra nævnet, må siges at have været et arbejdsår med betydeligt flere møder end tidligere, da der har været en hel del ulovlige forsømmelser, som nævnet har måttet tage stilling til, og i en del af tilfældene har man måttet aflægge hjemmene besøg for at få forholdene afklaret.

Skolens og skolenævnets ansøgning til Direktoratet om ændring af fritidsområde, syntes nu at være ved vejs ende, idet vi har fået bevilget 8000,- kr. til dette formål, og med en appel til forældre og store elever om at give os et nap med at udføre de påtænkte arbejder kan vi jo spare udgiften til arbejds-løn, og derved bruge hele beløbet til materialer. Desuden har vi været så heldige, at en af forældrene, snedkermester Arne Hallenborg, har lovet at stå for indkøbet af materialer og lede arbejdet, hvilket vi er meget taknemmelige for.

For tiden arbejder vi på at få en løsning af trafikproblemet i forbindelse med de mindre elevers færdsel til og fra skolen fra området ved Hornemans Vænge, og dette håber vi at få løst snarest.

Skulle der blandt forældrene være et eller andet, man havde på hjertet, eller nogen der sad inde med en god ide, kan man henvende sig til et af nedennævnte medlemmer af skolenævnet.

På skolenævnets vegne
Ejner Jørgensen

Ejner Jørgensen, Bærhaven 16, 1. tv., 2500 Valby, formand

Liss Jensen, næstformand, Vinhaven 21, 2., 2500 Valby

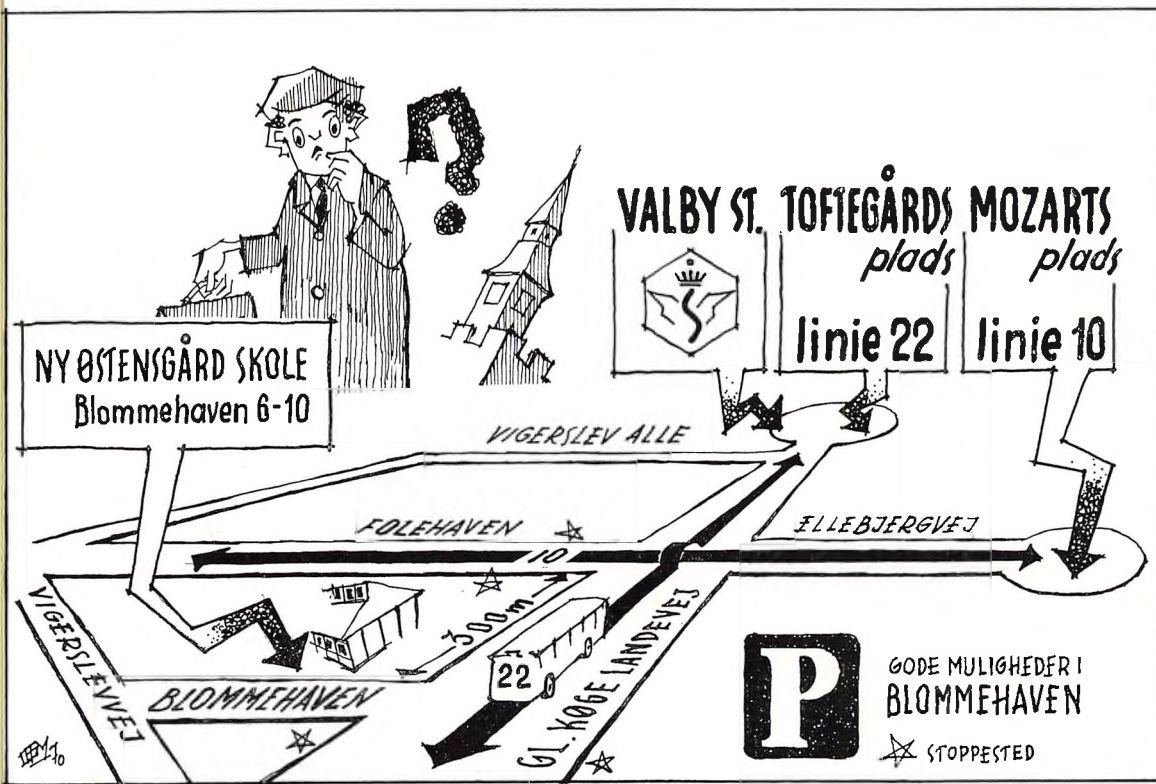
Kai Brandtberg, Vigerslevvej 340, 2500 Valby

Ase Malinovsky, Kirsebærhaven 53, 2500 Valby

John Smidt, Druhaven 35, 2., 2500 Valby

Lærerpersonale
Ny Østensgård Skole
1971/72

Andersen, Kai, skole- inspektør	Harfot, Minna ..... 3 u	Moldt, Deetje .....
Christoffersen, Ellen, vice- skoleinspektør	Holm-Christensen, Esther ...	Nerup, Lene ..... 1 x
Mortensen, Carl, viceskole- inspektør	Høy, Erik ..... 9 v	Nielsen, Waldo ..... 1 v
Abel, Jørgen ..... 3 v	Jacobsen, Ellen ..... 3 x, 5 u	Nipper, Erik ..... III v
Andersen, Kjeld	Jelved, Jan	Nordstrøm, Kirsten .....
Beer, Astrid ..... 4 u	Jelved, Marianne Bruus .... 5 æ, 7 v	Petersen, Børge ..... 1 u
Bremer, Inger ..... II u, 10 u	Jensen, Bent ..... 6 u	Petersen, Poul Milberg .....
Bruun, Dan Leif ..... 9 u	Juul, Johanne	Prip, Emma .....
Christensen, Solvejg Borg- wardt, skolebibliotekar .... 6 x	Jørgensen, Bodil Kærn ..... 4 v	Prip, Poul .....
Corneliussen, Flemming	Jørgensen, Ingrid	Quist-Andersen, Grete ..... 8 u, 2 v
Dirksen, Svend ..... 7 x	Karlshøj, Else ..... orlov	Rosenstock, Kirsten ..... 7 u
Feyling, Olav	Knudsen, Rita Leth ..... 6 v	Stich, Egon ..... 4 x
Galle, Else ..... 2 u	Larsen, Bent ..... 5 v	Sørensen, Vagn Selmer, til rådighed for Film- og båndcentralen ..... III u, I u
	Larsson, Ingvar ..... 5 x	Wallin, Inger-Marie ..... 2 x
	Meyer, Karin	Andersen, Ester, økonoma
	Mikkelsen, Ole Gade ..... 8 v	Thygesen, Inge, børnetandlæge
		Nielsen, B. Hauge, klinikassistent
		Voss, Tage, skolelæge
		Brasch, Bodil, sundhedsplejerske
		Schultze, Axel, skolebetjent
		Blåbjerg, A., medhjælper
		Jensen, Margit, sekretær

Sommerferien begynder lørdag den 17. juni og slutter søndag den 6. august.

Første skoledag mandag den 7. august skal eleverne møde

kl.: .....

klasse: .....

nr.: .....

Eleverne, der skal møde i nye 1. klasser, møder dog først mandag d. 14. august kl. 9. Meddelelse om dette udsendes til alle nye elever.